

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce si klade za cíl vyložit a uvést v souvislost s relevantním kontextem pojetí architektury norského architekta a teoretika architektury Christiana Norberg-Schulze. Jedná se o fenomenologicky vyložené pojetí architektury, silně ovlivněné filozofií Martina Heideggera a jeho pojetím *bydlení* („Wohnen“). Podle Norberg-Schulze nejsou architektonické výtvořiny pouhými funkčními pragmatickými konstrukcemi, ale slouží jako symboly vztahu lidské existence ke světu. Ústředním bodem, prostřednictvím kterého máme vnímat architekturu, je tak člověk a jeho pobyt („Dasein“) mezi nebem („Himmel“) a zemí („Erde“). V souvislosti s tím se práce zabývá zejména klíčovými pojmy teorie architektury Ch. Norberg-Schulze, kterými jsou mj. prostor, místo, genius loci a imago. Takto specificky pojatá teorie architektury se objevuje v Norberg-Schulzových publikacích a to zejména v: *Principy moderní architektury a Genius loci*.

Klíčová slova

Christian Norberg-Schulz, architektura, fenomenologie, Martin Heidegger, bydlení, místo, genius loci